

Sygnatura akt I Cupr 142/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 10-04-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Paweł Kwiatkowski

Protokolant:Katarzyna Mulak

po rozpoznaniu w dniu 10-04-2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G.

przeciwko R. D.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego R. D. na rzecz strony powodowej (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. kwotę 445,76 zł (czteryście czterdzieści pięć złotych 76/100) z odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 425,76 zł od dnia 12 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 25,92 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. oddala powództwo w pozostałej części.

I C upr 142/14

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 7 sierpnia 2013 r. strona powodowa (...) S.A domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego R. D. kwoty 515,76 zł z odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 425,76 zł od dnia 11 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwany zawarł ze stroną powodową umowę pożyczki kwoty 1343,03 zł. Pożyczonej kwoty wraz z odsetkami i należnymi opłatami jednak w całości nie zwrócił.

Na kwotę dochodzoną pozwem składała się poza niespłaconą należnością główną także kwota 90 zł z tytułu kosztów korespondencji i kosztów windykacji.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 25 listopada 2013 r. powództwo uwzględniono w całości.

Pozwany R. D. wniósł sprzeciw od w/w nakazu, wnosząc o umorzenie długu z powodu jego sytuacji osobistej. W szczególności wskazał, że jest osobą bezrobotną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 12 grudnia 2011 r. pozwany R. D. zawarł ze stroną powodową (...) SA umowę pożyczki kwoty 1343,03 zł. W umowie zastrzeżono oprocentowanie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP oraz opłaty dodatkowe z tytułu kosztów korespondencji w kwocie 10 zł za skierowanie do pozwanego wezwania do zapłaty oraz 10 zł za wysłanie oświadczenia o wypowiedzeniu umowy. Dodatkowo powód miała prawo żądać kosztów windykacji w kwocie 70 zł. Koszty te powodowi należały się w przypadku podjęcia działań windykacyjnych zmierzających do

odzyskania należności przeterminowanych, w szczególności w postaci wezwań do zapłaty wysyłanych w postaci listów zwykłych, monitów telefonicznych i smsm.

(dowód: umowa pożyczki – k. 19)

Pozwany nie zapłacił powodowi kwoty 425,76 zł tytułem należności głównej z umowy pożyczki.

(bezsporne)

Do pozwanego skierowano pisemne wezwanie do zapłaty należności przeterminowanej oraz wypowiedzenie umowy.

(dowód: pisma z 6.06.2012 r. i 4.07.2012 r. – k. 20, 21)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało częściowo na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie okoliczności przytoczone w pozwie były zasadniczo bezsporne. Wątpliwości Sądu wzbudziła jedynie wysokość kosztów, których strona powodowa domagała się w związku z nienależytym wykonaniem umowy pożyczki przez pożyczkobiorcę.

Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 483 § 1 kc w przypadku nienależytego wykonania zobowiązania pieniężnego wykluczone jest zastrzeżenie kary umownej, która miałaby charakter odszkodowawczy. Funkcję odszkodowawczą pełnią bowiem w przypadku tego rodzaju zobowiązania odsetki za opóźnienie zastrzeżone na podstawie art. 481 § 1 kc (por. Marcin Lemkowski „Odsetki cywilnoprawne”, wyd. Wolter Kluwer Polska sp. z o.o., Warszawa 2007, str. 95 i n.). Wysokość odsetek jest natomiast limitowana treścią przepisu art. 359 § 2¹ kc, który wprowadza maksymalną wysokość odsetek wynikających z czynności prawnych. Wprowadzenie odsetek maksymalnych limituje przy tym również wysokość wynagrodzenia należnego pożyczkodawcy w związku z udzieleniem pożyczki.

Powyzsza regulacja wyklucza zatem obciążanie pożyczkobiorcy jakimikolwiek zryczałtowanym odszkodowaniem przekraczającym kwotę odsetek maksymalnych liczonych od wymagalnego zadłużenia.

W rozpoznawanej sprawie pożyczkodawca zastrzegł maksymalne odsetki karne na wypadek niezwrócenia pożyczki w terminie. W tej sytuacji konieczna była ocena, czy koszty zgłoszone w pozwie zostały faktycznie poniesione przez pożyczkodawcę, czy też ich ustalenie miało na celu obejście zakazu z art. 483 § 1 kc i 359 § 2¹ kc. Zdaniem Sądu brak było przekonujących dowodów, że wszystkie koszty wskazane przez powoda miały jakiegokolwiek ekonomiczne powiązanie z kosztami rzeczywiście poniesionymi. Nie budziły jedynie wątpliwości koszty wysłania do pozwanego dwóch pism w wysokości 20 zł.

Za obejście w/w przepisów ustawowych Sąd uznał natomiast zastrzeżenie kosztów windykacji w kwocie 70 zł. W samej umowie wskazano, że działania windykacyjne sprowadzać się będą do wysyłania wezwań do zapłaty. Wezwania listowne były jednak i tak odrębnie wycenione. Ustalenie opłaty w kwocie 70 zł za sms, czy monit telefoniczny nie znajduje natomiast żadnego uzasadnienia ekonomicznego. Ponadto wypada zauważyć, że podjęcie czynności windykacyjnych jest normalnym następstwem niewykonania zobowiązania pieniężnego, wobec czego z uwagi na zakaz wynikający z art. 483 § 1 kc, wierzyciel nie może domagać się wynagrodzenia za ich podjęcie. Funkcje wynagrodzenia pełnią już bowiem zastrzeżone odsetki maksymalne.

Wobec powyższego klauzulę, która zastrzegała opłatę za działania windykacyjne Sąd uznał, za nieważną w rozumieniu art. 58 § 1 kc, jako zmierzające do obejścia prawa (art. 483 § 1 kc i 359 § 2¹ kc).

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 425,76 zł tytułem należności głównej oraz kwotę 20 zł tytułem kosztów wysłania dwóch listów jak w pkt I wyroku, oddalając dalej idące powództwo, jak w pkt II wyroku.

O odsetkach od kwoty zasądzonej orzeczono na podstawie art. 481 kc i 482 kc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc, zasądzając na rzecz powoda 86,42 % poniesionych przez niego kosztów procesu w kwocie 30 zł.